

skyldes i særdeleshed den voldsomme og ukontrollerede prisstigning for byggegrunde og det faktiske sammenbrud af realkrediten og det hidtidige system for boligbyggeriets finansiering i form af helt uholdbare kurstab og en deraf følgende høj effektiv rente ved nybyggeriet: skadelige led i den almindelige inflatoriske udvikling. Mindretallet kan ikke — som vurderingsgrundlaget i loven synes at have som forudsætning — acceptere, at de unormale og forstyrrende økonomiske faktorer, der er indtruffet for nybyggeriet siden 1962, bør betragtes som *varige* eller forsvarlige ud fra den byggetekniske udviklings muligheder. Tværtimod bør hele byggerifinansieringens form snarest tages op til gennemgribende revision — om nødvendigt gennem offentlig finansiering i form af *boligfond* med udlån uden kurstab og med lav rente. Den valgte vurderingsnorm vil som helhed og i gennemsnit for 8 års perioden (måske med undtagelse for de ældste og dårligste ejendomme) bevirke en milliardstigning i huslejen i hele den ældre boligmasse og uden garantier for varig og væsentlig billiggørelse af huslejen i fremtidigt nybyggeri. Et sådant vurderingsgrundlag modsætter SF sig principielt.

Mindretallet er desuden af den opfattelse, at lovforslagets frist for besvarelse af lejer-skemaerne er alt *for kort*. Fristen bør mindst forlænges til en måned for lejernes vedkommende, så at disse får tid til at indhente den fornødne tekniske og saglige assistance fra organisationer og sagkyndige. Dette så meget mere, eftersom grundejernes LO jo, efter eget udsagn, optræder både dirigerende og organiseret over for huslejevurderingen. Boligministeriets skemaer bør straks efter udarbejdelsen *offentliggøres*, ikke mindst fordi de udsendes i sommer- og ferisesæsonen, hvor mange lejere er bortrejst fra boligen. Mindretallet henviser i denne forbindelse til nedenstående ændringsforslag nr. 4.

For hovedstadsområdet bør det indskræpes de lokale vurderingsråd, at de ved grundejerkrav vedrørende vurdering og huslejevurdering i ejendomme opført før år 1900 eller i andre, ofte saneringsmodne ejendomme både har ret til og *bør* rekvirere materialer angående standard og brugsværdi hos Københavns kommunes boligkommission i kvarterer, hvor kvalitets- og sanerings-

undersøgelser allerede er gennemført på kommunal basis. I samme forbindelse ønsker mindretallet at understrege, at ældre kvalitetsattester, afgivet af byggeautoriteterne (eller huslejenævne) i forbindelse med tidligere grundejeransøgninger om delvis modernisering af ældre ejendomme, *ikke* uden fornyet vurdering og undersøgelse kan tjene som *kriterium* for vurderingsrådenes fastlæggelse af brugsværdi og kvalitetsstandard. Dette bør udtrykkeligt betones i boligministeriets cirkulærer og anvisninger om vurderingsrådenes virksomhed. Ingen ejendomme eller lejligheder, der af de kommunale myndigheder er kondemnerede eller klassificeret som saneringsmodne, bør kunne gøre krav på vurdering eller huslejevurdering eller huslejevurdering.

Ændringsforslag.

Af *boligministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 2.

1) I *stk. 7, 2. punktum*, indføjes efter „valget“ ordene: „af de i *stk. 3-5* nævnte medlemmer og disses suppleanter“.

Til § 3.

2) I *stk. 1, 2. punktum*, ændres ordene „ønsker at gennemføre en lejevurdering“ til: „fremsætter begæring herom inden udgangen af december måned 1966“.

3) *Stk. 4, sidste punktum*, affattes således: „En i forbindelse med lejemålet oparbejdet goodwill må ikke indgå i ansættelsen af lejeværdien“.

Af et *mindretal* (Kai Moltke):

Til § 4.

4) I *stk. 2, 2. punktum*, ændres „10 dage“ til: „en måned“.

Af *boligministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 7.

5) Paragraffen affattes således:
„§ 7. Kommunalbestyrelsen nedsætter et vurderingsankenævn, hvis sekretariatsfor-